

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

97/C 221/01	Rådets retsakt af 19. juni 1997 om udarbejdelse på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 41, stk. 3, i Europol-konventionen af protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europolis organer samt Europolis vicedirektører og personale	1
97/C 221/02	Rådets retsakt af 19. juni 1997 om udarbejdelse af anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser	11
97/C 221/03	Rådets resolution af 26. juni 1997 om uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande	23

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RETSAKT

af 19. juni 1997

om udarbejdelse på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 41, stk. 3, i Europol-konventionen af protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europolis organer samt Europolis vicedirektører og personale

(97/C 221/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3,

som henviser til konventionen, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union og omhandler oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) ⁽¹⁾, særlig artikel 41, stk. 3,

som tager i betragtning, at Europol, medlemmerne af Europolis organer samt Europolis vicedirektører og personale nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, i medfør af en protokol, som indeholder de bestemmelser, der skal anvendes i samtlige medlemsstater,

HAR BESLUTTET at udarbejde den vedføjede protokol, som repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer har undertegnet dags dato,

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage denne protokol i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 1997.

På Rådets vegne

M. DE BOER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 316 af 27. 11. 1995, s. 1.

PROTOKOL

udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 41, stk. 3, i Europol-konventionen, om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europolis organer samt Europolis vicedirektører og personale

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne protokol, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER TIL Rådets retsakt af 19. juni 1997,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at i henhold til artikel 41, stk. 1, i den konvention, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, og som omhandler oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) nyder Europol, medlemmerne af Europolis organer, Europolis vicedirektører og personale de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i medfør af en protokol, som indeholder de bestemmelser, der skal anvendes i samtlige medlemsstater,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Definitioner**

I denne protokol forstås ved:

- a) »Konvention«: den konvention, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen)
- b) »Europol«: Den Europæiske Politienhed
- c) »Europolis organer«: Styrelsesrådet, som omhandlet i konventionens artikel 28, finansinspektøren, som omhandlet i konventionens artikel 35, stk. 7, og Budgetudvalget, som omhandlet i konventionens artikel 35, stk. 8
- d) »Styrelsesråd«: Styrelsesrådet, som omhandlet i konventionens artikel 28
- e) »Direktør«: direktøren for Europol, som omhandlet i konventionens artikel 29
- f) »Personale«: direktøren, vicedirektørerne og de Europol-ansatte som omhandlet i konventionens artikel 30, bortset fra lokalt ansatte, jf. artikel 3 i personalevedtægten
- g) »Europolis arkiver«: alle registre, korrespondance, dokumenter, manuskripter, computer- og mediedata, fotografier, film, video- og lydoptagelser, som Europol eller et medlem af personalet ejer eller er i besiddelse af, og alt andet materiale, som både direktøren og Styrelsesrådet er enige om skal indgå i Europolis arkiver.

*Artikel 2***Fritagelse for retsforfølgning og fritagelse for ransagning, beslaglæggelse, rekvisition, konfiskation og for en hvilken som helst anden form for fuldbyrdelsesforanstaltning**

1. Europol er fritaget for retsforfølgning på grund af ulovlig eller urigtig behandling af oplysninger, jf. konventionens artikel 38, stk. 1.
2. Europolis ejendom, midler og aktiver er, uanset hvor de befinder sig på medlemsstaternes område, og uanset hvem der er i besiddelse af dem, fritaget for ransagning, beslaglæggelse, rekvisition, konfiskation eller en hvilken som helst anden form for fuldbyrdelsesforanstaltning.

*Artikel 3***Arkivernes ukrænkelighed**

Europolis arkiver er ukrænkelige, uanset hvor på medlemsstaternes område de befinder sig, og uanset hvem der er i besiddelse af dem.

*Artikel 4***Fritagelse for skatter og afgifter**

1. Inden for rammerne af sine officielle aktiviteter er Europol, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom fritaget for alle direkte skatter.
2. Europol er fritaget for indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom, løsøre og tjenesteydelser, der erhverves til tjenestebrug og indebærer store udgifter. Fritagelsen kan gives i form af tilbagebetaling.

3. Varer, der i henhold til denne artikel er købt uden merværdiafgift eller punktafgifter, må ikke sælges eller på anden måde afhændes, medmindre det sker på betingelser, der er aftalt med den medlemsstat, der har indrømmet fritagelsen.

4. Der indrømmes ingen fritagelse for skatter og afgifter, som udgør betaling for specifikke tjenesteydelser.

Artikel 5

Fritagelse for restriktioner på finansielle aktiver

Europol er ikke underlagt nogen finanskontrol, bestemmelser, krav om anmeldelse, for så vidt angår finansielle transaktioner eller moratorieordninger af nogen art og kan frit

- a) købe valuta af enhver art gennem autoriserede kanaler samt ligge inde med den og afhænde den;
- b) have konti i enhver møntsort.

Artikel 6

Faciliteter og immuniteter med hensyn til kommunikation

1. Medlemsstaterne skal tillade Europol at kommunikere frit og uden særlig tilladelse til alle officielle formål og skal beskytte Europolis ret hertil. Europol skal have ret til at anvende koder og til at sende og modtage officiel korrespondance og andre officielle meddelelser med kurér eller i forseglede postsække, med samme privilegier og immuniteter som diplomatforsendelser.

2. Europol skal, i det omfang det er foreneligt med den internationale telekommunikationskonvention af 6. november 1982, med hensyn til sine officielle meddelelser behandles på en måde, der ikke er mindre gunstig end den, medlemsstaterne giver enhver anden international organisation eller regering, herunder sådanne regerings diplomatiske repræsentationer, for så vidt angår prioritet behandling af meddelelser ved hjælp af post, kabel, telegraf, telex, radio, tv, telefon, fax, satellit og andre kommunikationsmidler.

Artikel 7

Indrejse, ophold og udrejse

Medlemsstaterne letter, når det er nødvendigt, de i artikel 8 nævnte personers indrejse, ophold og udrejse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv. Dette forhindrer ikke, at der kan kræves passende bevis for, at personer,

der påberåber sig den i denne artikel omhandlede behandling, tilhører de i artikel 8 nævnte kategorier.

Artikel 8

Privilegier og immuniteter for medlemmer af Europolis organer og Europolis personale

1. Medlemmerne af Europolis organer og Europolis personale nyder følgende immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for mundtlige og skriftlige ytringer samt handlinger foretaget i embeds medfør, også selv om de berørte personer ikke længere er medlemmer af et organ under Europol eller ikke længere er ansat ved Europol, jf. dog konventionens artikel 32 og i givet fald artikel 40, stk. 3
- b) ukrænkelighed for alle deres officielle papirer og dokumenter samt andet officielt materiale.

2. Personalet ved Europol, hvis løn og honorarer er pålagt skat til fordel for Europol i medfør af artikel 10, er fritaget for indkomstskat på løn og honorarer udbetalt af Europol. Løn og honorarer fra Europol kan dog tages i betragtning ved beregningen af beskatningsbeløbet i forbindelse med indkomst fra andre kilder. Dette stykke gælder ikke for pensions- og livrenteydelser, der udbetales til tidligere Europol-ansatte og deres forsørgelsesberettigede.

3. Bestemmelserne i artikel 14 i Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers Privilegier og Immuniteter finder anvendelse på Europolis personale.

Artikel 9

Undtagelser fra immuniteter

Den immunitet, som gives de i artikel 8 omhandlede personer, omfatter ikke civilt erstatningssøgsmål fra tredjemand for skade, herunder personskade eller dødsfald som følge af en trafikulykke forårsaget af den pågældende person.

Artikel 10

Skat

1. Løn og honorarer, som Europol udbetaler til personale, der er ansat i mindst et år, beskattes til fordel for Europol på de betingelser og efter den fremgangsmåde,

som fastsættes af Europol og godkendes af Styrelsesrådet.

2. Medlemsstaterne bliver hvert år underrettet om navn og adresse på de ansatte ved Europol, som er nævnt i denne artikel, samt om andet personale, der ansættes ved Europol. Europol udsteder hvert år en attest til den enkelte person med oplysning om det samlede brutto- og nettovederlag, som Europol har udbetalt vedkommende i det pågældende år med nøjagtig angivelse af arten og størrelsen af de udbetalte beløb og den indeholdte kilde-skat.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på pensions- og livrenteydelser, der udbetales til tidligere Europol-ansatte og deres forsørgelsesberettigede.

Artikel 11

Beskyttelse af personalet

Medlemsstaterne skal — på direktørens begæring — træffe alle rimelige foranstaltninger i henhold til deres nationale love til at sikre den nødvendige beskyttelse af de i denne protokol nævnte personer, hvis sikkerhed er i fare på grund af deres tjeneste ved Europol.

Artikel 12

Ophævelse af immuniteter

1. Privilegier og immuniteter efter bestemmelserne i denne protokol indrømmes i Euopols interesse og ikke til personlig fordel for de pågældende. Europol og de personer, der er omfattet af disse privilegier og immuniteter, har pligt til i alle andre sammenhænge at overholde medlemsstaternes love og forskrifter.

2. Direktøren skal ophæve immuniteten for Europol og ethvert medlem af personalet i tilfælde, hvor immuniteten vil kunne hindre, at retfærdigheden sker fyldest, og hvor det kan ske uden skade for Euopols interesser. For så vidt angår direktøren for Europol, finansinspektøren og medlemmerne af budgetudvalget, har Styrelsesrådet en lignende forpligtelse. For så vidt angår medlemmerne af Styrelsesrådet, har de respektive medlemsstater i konventionen kompetence til at ophæve immuniteter.

3. Når Euopols immunitet som omhandlet i artikel 2, stk. 2, er blevet ophævet, gennemføres ransagninger og beslaglæggelser efter kendelse fra medlemsstaternes retlige myndigheder i tilstedeværelse af Euopols direktør eller en af denne delegeret person i overensstemmelse med de regler om tavshedspligt, der er fastsat i konventionen, eller som gælder i medfør heraf.

4. Europol samarbejder til enhver tid med medlemsstaternes relevante myndigheder for at lette retsplejen og forhindrer misbrug af de privilegier og immuniteter, der indrømmes i overensstemmelse med denne protokols bestemmelser.

5. Såfremt en kompetent myndighed eller en retsinstans i en medlemsstat mener, at der er sket misbrug af et privilegium eller en immunitet, som er indrømmet i henhold til denne protokol, skal den myndighed, der kan ophæve immuniteten i henhold til stk. 2, efter anmodning, konsultere de kompetente myndigheder for at afgøre, hvorvidt et sådant misbrug har fundet sted. Hvis konsultationerne ikke giver et tilfredsstillende resultat for begge parter, skal spørgsmålet løses efter proceduren i artikel 13.

Artikel 13

Bilæggelse af tvister

1. Tvister om afslag på ophævelse af Euopols immunitet eller den immunitet, som en person i kraft af sit embede nyder i henhold til artikel 8, stk. 1, behandles af Rådet efter procedurerne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union med henblik på bilæggelse af tvisten.

2. Hvis en tvist ikke kan bilægges, fastlægger Rådet med enstemmighed de nærmere retningslinjer for bilæggelse af pågældende tvist.

Artikel 14

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold med hensyn til denne protokol.

Artikel 15

Ikrafttræden

1. Denne protokol vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatninger.

2. Medlemsstaterne giver depositaren notifikation om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser kræves for vedtagelse af protokollen.

3. Protokollen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på to måneder, efter at den i stk 2 omhandlede notifikation er foretaget af den sidste af Den Europæiske Unions medlemsstater på datoen for Rådets vedtagelse af denne protokol.

*Artikel 16***Tiltrædelse**

1. Denne protokol er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.

2. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos depositaren.

3. Teksten til protokollen på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, har gyldighed.

4. Denne protokol træder i kraft over for den tiltrædende medlemsstat halvfems dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for protokolens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af perioden på halvfems dage.

*Artikel 17***Evaluering**

1. Senest to år efter denne protokols ikrafttræden tages den op til ny vurdering i Styrelsesrådets regi.

2. Den i artikel 8, stk. 1, litra a), omhandlede immunitet indrømmes kun i forhold til opgaver udført i embeds medfør, som omhandlet i konventionens artikel 3 i den undertegnede udgave af 26. juli 1995. Inden en ændring eller udvidelse af opgaverne i medfør af konventionens artikel 3, finder der en vurdering efter første afsnit sted,

navnlig i forhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 13.

*Artikel 18***Ændringer**

1. Medlemsstater, der er høje kontraherende parter, kan foreslå ændringer til denne protokol. Alle ændringsforslag sendes til depositaren, der underretter Rådet herom.

2. Rådet vedtager ændringer med enstemmighed, og anbefaler medlemsstaterne at vedtage dem i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

3. Ændringer træder i kraft på de betingelser, der er fastsat i denne protokols artikel 15.

4. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union meddeler samtlige medlemsstater datoen for ændringernes ikrafttræden.

*Artikel 19***Depositær**

1. Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union er depositær for denne protokol.

2. Depositaren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* notifikationer, instrumenter eller meddelelser vedrørende denne protokol.

EN FE DE LO CUAL los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an bPrótacal seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Protocolo.

TÄMÄN VAKUUDEKSI alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de junio de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den nittende juni nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Juni neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαεννέα Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, this nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhrúiséal, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, il diciannove giugno millenovecentonovantasette, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, tutti i testi facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

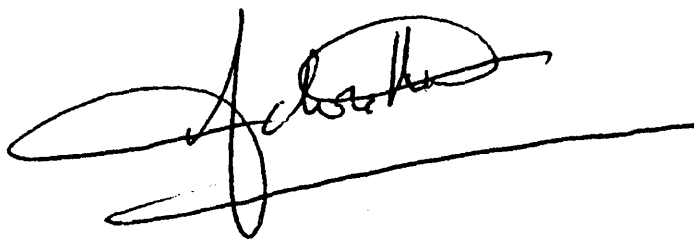
Gedaan te Brussel, de negentiende juni negentienhonderd zevenennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Junho de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den nittonde juni nittonhundranittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, och detta original skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

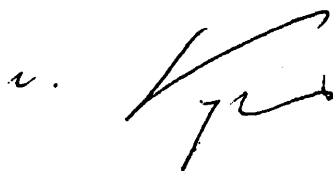
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

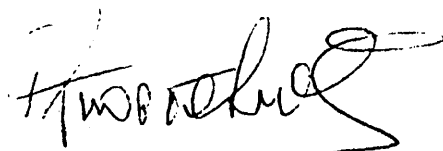
For regeringen for Kongeriget Danmark

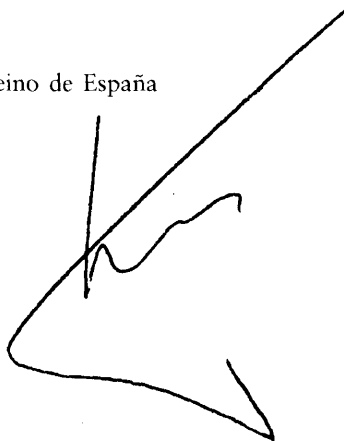
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

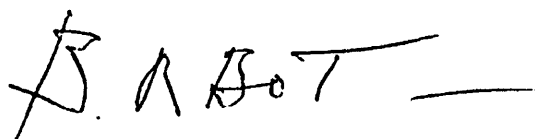
Per il governo della Repubblica italiana

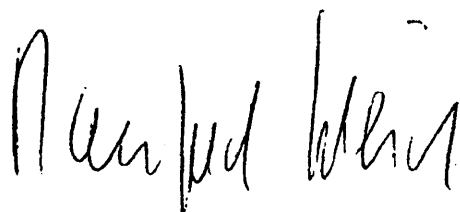
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

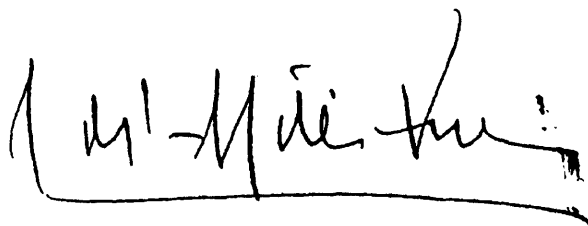
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

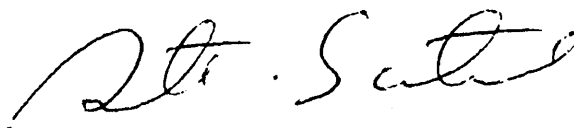
Für die Regierung der Republik Österreich

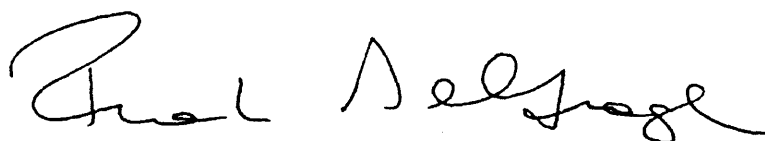
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

RÅDETS RETSAKT

af 19. juni 1997

om udarbejdelse af anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

(97/C 221/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra c),

som tager i betragtning, at medlemsstaterne med henblik på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger betragter bekæmpelse af kriminalitet, der skader de Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som et spørgsmål af fælles interesse, der falder ind under det samarbejde, som er indledt i henhold til traktatens afsnit VI;

som tager i betragtning, at Rådet ved retsakt af 26. juli 1995 ⁽¹⁾ udarbejdede konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser som et foreløbigt instrument, der navnlig tager sigte på at bekæmpe svig, der skader disse interesser;

som tager i betragtning, at Rådet ved retsakt af 27. september 1996 ⁽²⁾ som næste skridt udarbejdede en protokol til nævnte konvention, der navnlig tager sigte på at bekæmpe bestikkelse, der involverer såvel nationale tjenestemænd som EF-tjenestemænd, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

som tager i betragtning, at konventionen bør suppleres med endnu en protokol, der navnlig vedrører juridiske personers ansvar, konfiskation, hvidvaskning af penge og samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med sigte på at beskytte De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og beskytte personoplysninger i forbindelse hermed —

FASTSLÅR, at den hertil knyttede anden protokol, som repræsentanterne for unionsmedlemsstaternes regeringer har undertegnet dags dato, hermed er udarbejdet, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage denne protokol i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 1997.

På Rådets vegne

M. DE BOER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 316 af 27. 11. 1995, s. 48.

⁽²⁾ EFT nr. C 313 af 23. 10. 1996, s. 1.

BILAG

ANDEN PROTOKOL

udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne protokol, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER til Rådets retsakt af 19. juni 1997,

SOM ØNSKER at sikre, at deres strafferet bidrager effektivt til at beskytte De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

SOM ERKENDER, at konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser er vigtig for bekæmpelsen af svig, der skader De Europæiske Fællesskabers indtægter og udgifter;

SOM ERKENDER, at protokollen af 27. september 1996 til nævnte konvention er vigtig, for så vidt angår bekæmpelsen af bestikkelse, der skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

SOM ER SIG BEVIDST, at de Europæiske Fællesskabers finansielle interesser kan skades eller trues af handlinger, der begås på juridiske personers vegne, og handlinger, der involverer hvidvaskning af penge;

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at tilpasse de nationale lovgivninger i det fornødne omfang, således at juridiske personer kan kendes ansvarlige i tilfælde af svig eller aktiv, bestikkelse og hvidvaskning af penge, som begås for at skaffe dem vinding, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at tilpasse de nationale lovgivninger i det fornødne omfang, således at hvidvaskning af udbyttet fra svig eller bestikkelse, som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, er strafbart, og således at det bliver muligt at konfiskere udbyttet fra sådan svig og bestikkelse;

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at tilpasse de nationale lovgivninger i det fornødne omfang, således at ydelse af gensidig retshjælp ikke kan afvises alene med den begrundelse, at lovovertrædelser omfattet af denne protokol vedrører eller betragtes som overtrædelser af told- og afgiftsbestemmelser;

SOM KONSTATERER, at medlemsstaternes indbyrdes samarbejde allerede er omfattet af konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, men at der, uden at EF-retlige forpligtelser derved tilsidesættes, tillige er behov for en passende bestemmelse om samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, herunder udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen, for at sikre en effektiv indsats mod svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge hidrørende herfra, som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at man for at fremme og lette udvekslingen af oplysninger må sikre en passende beskyttelse af personoplysninger;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at udveksling af oplysninger ikke må være til gene for igangværende undersøgelser, og at det derfor er nødvendigt at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der må udarbejdes passende bestemmelser om den kompetence, der er tillagt De Europæiske Fællesskabers Domstol;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de relevante bestemmelser i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser bør kunne anvendes på visse handlinger, der er omfattet af denne protokol,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Definitioner

I denne protokol forstås ved:

- a) »konventionen«: konventionen, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, af 26. juli 1995 ⁽¹⁾
- b) »svig«: den i konventionens artikel 1 nævnte adfærd
- c) — »passiv bestikkelse«: den adfærd, der er omhandlet i artikel 2 i protokollen, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, af 27. september 1996 ⁽²⁾
— »aktiv bestikkelse«: den adfærd, der er omhandlet i artikel 3 i samme protokol
- d) »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer
- e) »hvidvaskning af penge«: adfærd som defineret i artikel 1, tredje led, i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ⁽³⁾, hidrørende fra udbyttet fra svig, i hvert fald i grove tilfælde, og fra aktiv og passiv bestikkelse.

Artikel 2

Hvidvaskning af penge

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre hvidvaskning af penge strafbart.

Artikel 3

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for svig, aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på

⁽¹⁾ EFT nr. C 316 af 27. 11. 1995, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. C 313 af 23. 10. 1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

— beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller

— beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller

— beføjelse til at udøve intern kontrol,

samt for medvirken til eller anstiftelse af sådan svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge eller forsøg på sådan svig.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå svig eller gøre sig skyldig i aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgelse af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge.

Artikel 4

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 3, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f. eks.:

a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud

b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed

c) anbringelse under retsligt tilsyn

d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 3, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 5

Konfiskation

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre beslaglæggelse og, med forbehold af de rettigheder, der tilkommer tredjemand i god tro, konfiskation eller berøvelse af redskaber, der er anvendt til at begå svig, aktiv og passiv bestikkelse og hvidvaskning af

penge, samt af udbyttet herfra eller af formuegoder af en tilsvarende værdi. Redskaber, udbytte eller andre formuegoder, som beslaglægges eller konfiskeres, behandles af medlemsstaten efter dens nationale lovgivning.

Artikel 6

Overtrædelse af told- og afgiftsbestemmelser

En medlemsstat må ikke afvise at yde gensidig retshjælp i forbindelse med svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge alene med den begrundelse, at det drejer sig om eller betragtes som en overtrædelse af told- og afgiftsbestemmelser.

Artikel 7

Samarbejde med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder indbyrdes om bekæmpelse af svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge.

I dette øjemed yder Kommissionen den tekniske og operative bistand, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for, for at lette samordningen af deres efterforskning.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan udveksle oplysninger med Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en effektiv indsats mod svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder tager i hvert enkelt tilfælde hensyn til behovet for at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt og til databeskyttelse. Med henblik herpå kan en medlemsstat, når den leverer oplysninger til Kommissionen, fastsætte bestemte betingelser for, hvordan disse oplysninger anvendes enten af Kommissionen eller af en anden medlemsstat, til hvilken oplysningerne måtte blive videregivet.

Artikel 8

Kommissionens ansvar for databeskyttelse

Kommissionen drager omsorg for, at den i forbindelse med udveksling af oplysninger i henhold til artikel 7, stk. 2, for så vidt angår behandling af personoplysninger, iagttager et beskyttelsesniveau svarende til det niveau, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske

personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.

Artikel 9

Offentliggørelse af regler for databeskyttelse

De regler, der vedtages vedrørende forpligtelserne i henhold til artikel 8, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Overførsel af data til andre medlemsstater og tredjelande

1. Med forbehold af eventuelle betingelser som omhandlet i artikel 7, stk. 2, kan Kommissionen overføre personoplysninger fra en medlemsstat, som den er kommet i besiddelse af under udøvelsen af sine opgaver i henhold til artikel 7, til en anden medlemsstat. Kommissionen meddeler den medlemsstat, der har givet oplysningerne, at den agter at foretage en sådan overførsel.

2. Kommissionen kan på samme betingelser overføre personoplysninger fra en medlemsstat, som den er kommet i besiddelse af under udøvelsen af sine opgaver i henhold til artikel 7, til et tredjeland under forudsætning af, at den medlemsstat, der har givet oplysningerne, har givet tilladelse til en sådan overførsel.

Artikel 11

Tilsynsmyndighed

Enhver myndighed, der udpeges eller oprettes med henblik på at føre uafhængigt tilsyn med beskyttelse af personoplysninger, som Kommissionen ligger inde med i medfør af sine opgaver i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har kompetence til at føre samme tilsyn med personoplysninger, som Kommissionen ligger inde med i medfør af denne protokol.

Artikel 12

Tilknytning til konventionen

1. Bestemmelserne i konventionens artikel 3, 5 og 6 finder tilsvarende anvendelse på den adfærd, der er omhandlet i artikel 2 i denne protokol.

2. Følgende af konventionens bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på denne protokol:

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 23. 11. 1995, s. 31.

— artikel 4, idet enhver erklæring i henhold til konventionens artikel 4, stk. 2, ligeledes gælder for denne protokol, medmindre andet er angivet samtidig med afgivelsen af den i artikel 16, stk. 2, omhandlede notifikation

— artikel 7, idet *ne bis in idem*-princippet ligeledes finder anvendelse på juridiske personer, og idet enhver erklæring i henhold til konventionens artikel 7, stk. 2, ligeledes gælder for denne protokol, medmindre andet er angivet samtidig med afgivelsen af den i artikel 16, stk. 2, i denne protokol omhandlede notifikation

— artikel 9

— artikel 10.

Artikel 13

Domstolen

1. Tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne protokol behandles, med henblik på bilæggelse, i første omgang af Rådet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Såfremt det efter en frist på seks måneder ikke har været muligt at bilægge tvisten, kan en part i tvisten indbringe spørgsmålet for Domstolen.

2. En tvist mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen om anvendelsen af artikel 2 sammenholdt med artikel 1, litra e), og artikel 7, 8, 10 og 12, stk. 2, fjerde led, i denne protokol, som ikke har kunnet løses ved forhandling, kan indbringes for Domstolen efter udløbet af en frist på seks måneder fra den dato, hvor en af parterne har meddelt den anden part, at der foreligger en tvist.

3. Protokollen, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, af 29. november 1996⁽¹⁾, finder anvendelse på nærværende protokol, idet en erklæring fra en medlemsstat i medfør af artikel 2 i nævnte protokol også finder anvendelse på nærværende protokol, medmindre den pågældende medlemsstat fremsætter en erklæring om det modsatte samtidig med afgivelsen af den i artikel 16, stk. 2, i nærværende protokol omhandlede notifikation.

⁽¹⁾ EFT nr. C 151 af 20. 5. 1997, s. 1.

Artikel 14

Ansvar uden for kontraktforhold

Med henblik på anvendelsen af denne protokol er Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold reguleret af artikel 215, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Artikel 178 i samme traktat finder anvendelse.

Artikel 15

Domstolskontrol

1. Domstolen har kompetence til at afgøre klager, der af en fysisk eller juridisk person indbringes over beslutninger truffet af Kommissionen, der retter sig til eller berører vedkommende umiddelbart og individuelt, under påberåbelse af overtrædelse af artikel 8 eller af retsregler, som er vedtaget i medfør heraf, samt af magtfordrejning.

2. Artikel 168 A, stk. 1 og 2, artikel 173, stk. 5, artikel 174, stk. 1, artikel 176, stk. 1 og 2, og artikel 185 og 186 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab samt statuten for Det Europæiske Domstol finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 16

Ikrafttræden

1. Medlemsstaterne vedtager denne protokol i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne giver generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union notifikation om afslutningen af de procedurer, der efter deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for at vedtage protokollen.

3. Denne protokol træder i kraft halvfems dage efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er givet af den sidste af de stater, der opfylder denne formalitet, og som på datoen for vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne protokol var medlem af Den Europæiske Union. Er konventionen ikke trådt i kraft på denne dato, træder protokollen dog først i kraft på datoen for konventionens ikrafttræden.

4. Artikel 7, stk. 2, finder dog først anvendelse, når den relevante institution i De Europæiske Fællesskaber har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre regler for

databeskyttelse i henhold til artikel 9, og når betingelserne i artikel 11 vedrørende tilsynsmyndigheden er opfyldt.

Artikel 17

Nye medlemsstaters tiltrædelse

1. Denne protokol er åben for tiltrædelse af stater, der bliver medlem af Den Europæiske Union.
2. Teksten til protokollen på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, er autentisk.
3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.
4. Denne protokol træder i kraft for den tiltrædende medlemsstat halvfems dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for protokollens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af perioden på halvfems dage.

Artikel 18

Forbehold

1. De enkelte medlemsstater kan forbeholde sig ret til kun at gøre hvidvaskning af penge hidrørende fra udbyttet fra aktiv og passiv bestikkelse strafbar i grove tilfælde af aktiv og passiv bestikkelse. En medlemsstat, der tager et sådant forbehold, skal underrette depositaren samtidig

med afgivelsen af den i artikel 16, stk. 2, omhandlede notifikation og præcisere rækkevidden af forbeholdet. Forbeholdet er gyldigt i fem år efter notifikationen. Det kan fornyes én gang for yderligere fem år.

2. Republikken Østrig kan samtidig med afgivelsen af den i artikel 16, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den ikke vil være bundet af artikel 3 og 4. En sådan erklæring mister sin retsvirkning fem år fra datoen for vedtagelsen af retsakten om udarbejdelse af denne protokol.

3. Der kan ikke tages andre forbehold, bortset fra de i artikel 12, stk. 2, første og andet led, nævnte.

Artikel 19

Depositar

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne protokol.
2. Depositaren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser samt erklæringer, forbehold og enhver anden notifikation vedrørende denne protokol.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereto set their hands.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumbhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an bPrótacal seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

TÄMÄN VAKUUDEKSI täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

TILL BEVIS HÄRPÅ har de befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de junio de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den nittende juni nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Juni neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαεννέα Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, this nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, il diciannove giugno millenovecentonovantasette, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, tutti i testi facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

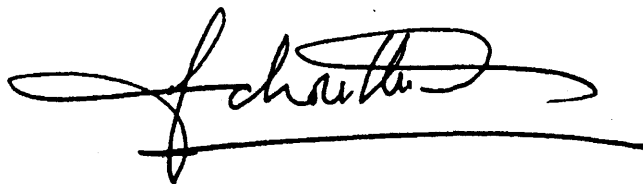
Gedaan te Brussel, de negentiende juni negentienhonderd zevenennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Junho de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

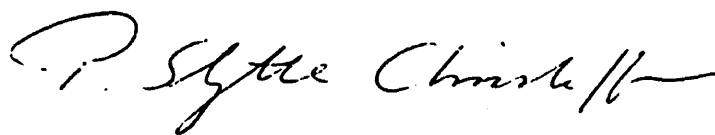
Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den nittonde juni nittonhundra nittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, och detta original skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

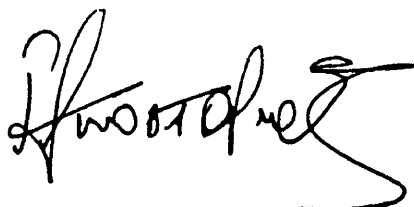
For regeringen for Kongeriget Danmark

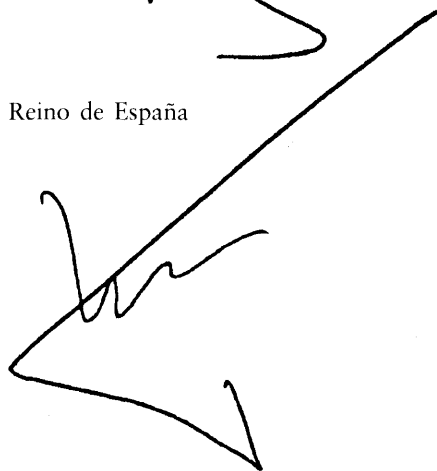
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

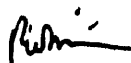
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

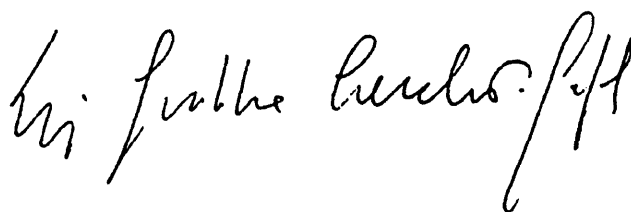
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

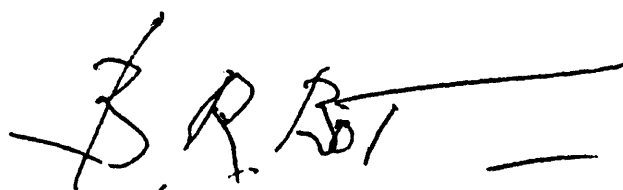
Per il governo della Repubblica italiana

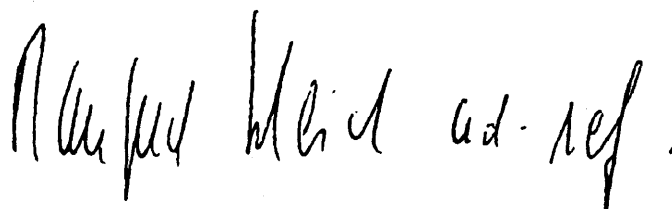
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

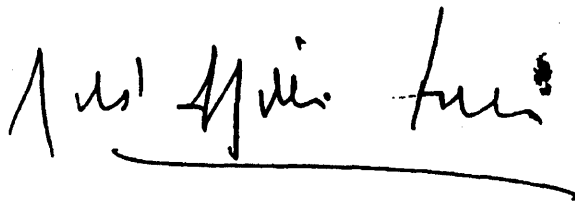
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

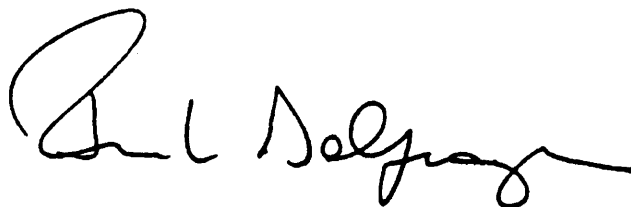
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Fælles erklæring vedrørende artikel 13, stk. 2

Medlemsstaterne erklærer, at henvisningen i artikel 13, stk. 2, til protokollens artikel 7 kun finder anvendelse i samarbejdet mellem Kommissionen på den ene side og medlemsstaterne på den anden side, og at den ikke berører medlemsstaternes skønsbeføjelser, for så vidt angår udlevering af oplysninger i forbindelse med efterforskning i straffesager.

Erklæring fra Kommissionen vedrørende artikel 7

Kommissionen accepterer de opgaver, som artikel 7 i anden tillægsprotokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser pålægger den.

RÅDETS RESOLUTION

af 26. juni 1997

om uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande

(97/C 221/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.1, og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel K.1, nr. 3, litra a), b) og c), betragtes betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse i og ophold på medlemsstaternes område og bekæmpelsen af tredjelandstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovlige ophold på medlemsstaternes område som spørgsmål af fælles interesse;

ifølge traktatens artikel K.1, nr. 1, skal asylpolitikken betragtes som et spørgsmål af fælles interesse for medlemsstaterne;

det kan forekomme, at mindreårige fra tredjelande indrejser i og tager ophold på medlemsstaternes område uden ledsagelse af en ansvarlig voksen og uden at være i besiddelse af de fornødne tilladelser;

uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, kan være ofre for menneskesmuglere, og det er vigtigt, at medlemsstaterne samarbejder om at bekæmpe denne form for menneskesmugling;

uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, befinder sig generelt i en sårbar situation, og de har derfor behov for særlig beskyttelse og omsorg;

erkendelsen af, at uledsagede mindreårige på medlemsstaternes område befinder sig i en sårbar situation, gør det berettiget, at der opstilles fælles principper for behandlingen af sådanne situationer;

denne resolution berører ikke medlemsstaternes internationale forpligtelser ifølge den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950, jf. traktatens artikel K.2, stk. 1;

denne resolution berører ikke medlemsstaternes internationale forpligtelser ifølge De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder;

ifølge denne konventions artikel 2 skal de kontraherende parter respektere de i konventionen omhandlede rettigheder uden forskelsbehandling;

ifølge denne konventions artikel 3 skal der i forbindelse med alle foranstaltninger, der træffes vedrørende børn, først og fremmest tages hensyn til barnets tarv;

denne konventions artikel 22 har til formål at beskytte og hjælpe mindreårige, som søger flygtningestatus, eller som anses for at være flygtninge;

det er meget vigtigt, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres humanitære traditioner og i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, sikrer flygtninge en passende beskyttelse;

Rådet vedtog den 20. juni 1995 en resolution om mindstegarantier for asylprocedurer ⁽¹⁾;

nærværende resolution berører ikke den af Europarådet vedtagne Strasbourg-konventionen af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger;

ulovligt ophold på medlemsstaternes område af uledsagede mindreårige, der ikke anses for flygtninge, bør være midlertidigt, idet medlemsstaterne skal bestræbe sig på at samarbejde indbyrdes og med de tredjelande, som er den mindreåriges oprindelige hjemland, om at sende den mindreårige tilbage til hans oprindelige hjemland eller til et tredjeland, der er villigt til at acceptere ham, uden at hans sikkerhed derved bringes i fare, for, når det er muligt, at finde de personer, der har ansvaret for den mindreårige og genforene ham med disse personer;

anvendelsen af de nævnte principper berører ikke anvendelsen af de nationale bestemmelser om offentlig orden og sikkerhed samt folkesundhed —

(¹) EFT nr. C 274 af 19. 9. 1996, s. 13.

VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

Artikel 1

Rækkevidde og formål

1. Denne resolution vedrører tredjelandstatsborgere under atten år, som ankommer til medlemsstaternes område uden ledsagelse af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, og så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt.

Denne resolution kan også anvendes på mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, og som efterlades uledsagede, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område.

De personer, der er omfattet af første og andet afsnit, benævnes i det følgende »uledsagede mindreårige«.

2. Denne resolution tager ikke sigte på tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til statsborgere i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, eller på statsborgere i en af de medlemsstater i Den Europæiske Frihandelskommenslutning, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og deres familiemedlemmer, uanset deres nationalitet, såfremt de udøver deres ret til fri bevægelighed i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

3. Formålet med denne resolution er at fastlægge retningslinjer for behandlingen af uledsagede mindreårige, for så vidt angår spørgsmål som f. eks. vilkårene for deres modtagelse, ophold, tilbagesendelse og, når der er tale om asylansøgere, gennemførelsen af de gældende procedurer.

4. Denne resolution berører ikke gunstigere bestemmelser i national lovgivning.

5. De efterfølgende retningslinjer meddeles de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for de anliggender, der er omfattet af denne resolution, og disse myndigheder skal i deres arbejde tage hensyn til dem. Der må ikke ske nogen forskelsbehandling ved gennemførelsen af disse retningslinjer.

Artikel 2

Indrejse på medlemsstaternes område

1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres lovgivning og praksis nægte uledsagede mindreårige indrejse ved grænsen, navnlig hvis de ikke er i besiddelse

af de fornødne dokumenter og tilladelser. Når der er tale om uledsagede mindreårige, som ansøger om asyl, finder resolutionen om mindstegarantier for behandling af asylansøgninger imidlertid anvendelse, navnlig principperne i punkt 23-25.

2. Medlemsstaterne bør i denne forbindelse træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning for at forhindre uledsagede mindreåriges ulovlige indrejse og bør samarbejde om at forhindre, at uledsagede mindreårige indrejser og opholder sig ulovligt på deres område.

3. Uledsagede mindreårige, der efter nationale bestemmelser skal forblive ved grænsen, indtil der er truffet afgørelse om deres indrejse på området eller om deres tilbagesendelse, bør have al nødvendig materiel støtte og forplejning til dækning af deres basale behov, f. eks. mad, passende indkvartering efter deres alder, sanitære faciliteter og lægeligt tilsyn.

Artikel 3

Mindstegarantier for alle uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på snarest muligt efter ankomsten at fastslå den mindreåriges identitet samt den omstændighed, at vedkommende er uledsaget. Oplysninger om den mindreåriges identitet og situation kan tilvejebringes på forskellig måde, bl. a. gennem en passende samtale med den pågældende, som bør finde sted umiddelbart efter ankomsten på en måde, der er tilpasset den mindreåriges alder.

De indhentede oplysninger registreres på passende vis. Der skal i forbindelse med anmodningen om og indsamlingen, meddelelsen og lagringen af oplysninger udvises stor omhu, og tavshedspligten skal overholdes, navnlig når der er tale om asylansøgere, således at både den mindreårige og dennes familiemedlemmer beskyttes. Disse første oplysninger kan især øge chancerne for genforening af den mindreårige med hans familie i hjemlandet eller i et tredjeland.

2. Uledsagede mindreårige bør uafhængigt af deres retlige status have krav på den fornødne beskyttelse og grundlæggende forsørgelse efter bestemmelserne i den nationale lovgivning.

3. Medlemsstaterne bør med henblik på genforening gøre en indsats for så hurtigt som muligt at spore familiemedlemmer til en uledsaget mindreårig eller finde frem til familiemedlemmernes opholdssted, uden at dette berører spørgsmålet om deres retsstilling eller spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel ansøgning om opholdstilladelse er begrundet.

Uledsagede mindreårige kan også få støtte og hjælp til at kontakte Den Internationale Røde Kors Komité, nationale Røde Kors-organisationer eller andre organisationer med henblik på at spore deres familiemedlemmer. Når sådanne kontakter etableres i forbindelse med asylansøgere, bør fortroligheden specielt respekteres fuldt ud for at beskytte både den mindreårige og dennes familiemedlemmer.

4. Med henblik på anvendelsen af denne resolution bør medlemsstaterne så hurtigt som muligt udpege en repræsentant for den mindreårige i form af:

- a) en værge, eller
- b) en repræsentant for en (national) organisation, som er ansvarlig for den mindreåriges omsorg og trivsel, eller
- c) en anden passende repræsentant.

5. En værge, der udpeges for en uledsaget mindreårige, bør ifølge national ret påse, at den mindreåriges behov (f. eks. retlige, sociale, medicinske og psykologiske) opfyldes.

6. Når der er formodning om, at en uledsaget mindreårige i skolealderen vil opholde sig i en medlemsstat i en længere periode, bør den mindreårige have adgang til det almindelige offentlige skolesystem på samme vilkår som værtslandets borgere eller bør som et alternativ have tilbudt passende specialundervisning.

7. Uledsagede mindreårige bør modtage passende lægehjælp for at imødekomme umiddelbare behov. Der bør ydes særlig lægehjælp eller anden hjælp til mindreårige, der har været udsat for enhver form for forsømmelse, udnyttelse eller misbrug, tortur eller anden form for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller væbnede konflikter.

Artikel 4

Asylprocedure

1. Enhver uledsaget mindreårige bør have ret til at ansøge om asyl. Medlemsstaterne kan dog forbeholde sig ret til at kræve, at en mindreårige under en vis alder, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, ikke kan ansøge om asyl, før han får bistand fra en værge, en hertil beskikket voksen repræsentant eller et hertil beskikket organ.

2. I betragtning af mindreåriges særlige behov og sårbare situation bør medlemsstaterne behandle uledsagede mindreåriges asylansøgninger som hastesager.

3. a) I princippet skal en uledsaget asylansøger, der hævder at være mindreårige, kunne bevise sin alder.

b) Hvis der ikke foreligger et sådant bevis, eller hvis der hersker alvorlig tvivl, kan medlemsstaterne foretage en vurdering af asylansøgerens alder. Aldersvurderingen bør foretages objektivt. Medlemsstaterne kan med henblik herpå lade en medicinsk aldersvurdering foretage af specialuddannet medicinsk personale; dette skal ske efter samtykke fra den mindreårige, en hertil beskikket voksen repræsentant eller et hertil beskikket organ.

4. Medlemsstaterne bør normalt under asylproceduren anbringe uledsagede mindreårige:

- a) hos myndige familiemedlemmer
- b) hos en plejefamilie
- c) i modtagelsescentre med særlige faciliteter for mindreårige, eller
- d) i en anden form for indkvartering med egnede faciliteter for mindreårige, f. eks. af en sådan art at de kan leve uafhængigt, men med passende støtte.

Medlemsstaterne kan anbringe uledsagede mindreårige på 16 år og derover i modtagelsescentre for voksne asylansøgere.

5. a) Under samtalen om deres asylansøgning kan uledsagede mindreårige asylansøgere ledsages af en værge, en hertil beskikket voksen repræsentant eller et hertil beskikket organ, et voksent familiemedlem eller en sagsbehandler.

b) Samtalen bør gennemføres af embedsmænd, der har den nødvendige erfaring eller uddannelse.

Betydningen af en hensigtsmæssig uddannelse af de embedsmænd, der udsøger uledsagede mindreårige asylansøgere, bør erkendes på passende vis.

6. Under behandlingen af en asylansøgning fra en uledsaget mindreårige skal der ud over de objektive kendsgerninger og omstændigheder tages hensyn til den mindreåriges alder, modenhed og åndelige udvikling samt til, at den pågældendes kendskab til forholdene i hjemlandet kan være begrænset.

7. Så snart en uledsaget mindreårige får tildelt flygtningestatus eller enhver anden form for varig opholdsret, skal der skaffes vedkommende indkvartering af længere varighed.

*Artikel 5***Tilbagesendelse af uledsagede mindreårige**

1. Hvis en mindreårig ikke får forlænget sin opholdstilladelse i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat kun sende den mindreårige tilbage til oprindelseslandet eller til et tredjeland, der er villigt til at acceptere vedkommende, hvis der — afhængigt af den pågældendes behov i betragtning af hans alder og selvstændighed — er sørget for passende modtagelse og forsørgelse ved ankomsten dertil. Behovet herfor kan opfyldes af barnets forældre eller af andre voksne, som tager sig af det, eller af statslige eller ikke-statslige instanser.
2. Så længe omstændighederne ikke tillader, at den mindreårige sendes tilbage, bør medlemsstaterne i princippet gøre det muligt for den mindreårige at blive på deres område.
3. Med henblik på at sende en mindreårig tilbage bør medlemsstatens kompetente myndigheder samarbejde:
 - a) om at genforene uledsagede mindreårige med andre familiemedlemmer, enten i den mindreåriges hjemland eller i det land, hvor sådanne familiemedlemmer opholder sig
 - b) med myndighederne i den mindreåriges hjemland eller i et andet land med henblik på at finde en passende varig løsning
 - c) med internationale organisationer som UNHCR og UNICEF, der allerede aktivt rådgiver regeringer om retningslinjer for behandling af uledsagede mindreårige, herunder navnlig asylansøgere

d) med ikke-statslige organisationer, når det er hensigtsmæssigt, for at sikre at der er de nødvendige modtagelses- og omsorgsfaciliteter i det land, den mindreårige sendes tilbage til.

4. En mindreårig må under ingen omstændigheder sendes tilbage til et tredjeland, hvis denne tilbagesendelse er i modstrid med konventionen om flygtninges retsstilling, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller konventionen om barnets rettigheder, idet denne henvisning ikke anfægter de forbehold, medlemsstaterne måtte have taget i forbindelse med ratificeringen af den eller protokollerne til disse konventioner.

*Artikel 6***Afsluttende bestemmelser**

1. Medlemsstaterne bør tage hensyn til disse retningslinjer, når der foreslås ændringer af den nationale lovgivning. Medlemsstaterne bør desuden bestræbe sig på at bringe deres nationale lovgivning i overensstemmelse med disse retningslinjer inden den 1. januar 1999.
2. Det står medlemsstaterne frit at indrømme uledsagede mindreårige gunstigere vilkår.
3. Rådet tager hvert år, første gang den 1. januar 1999, i samarbejde med Kommissionen og efter aftale med UNHCR, inden for rammerne af UNHCR's kompetenceområde, anvendelsen af ovennævnte retningslinjer op til overvejelse og tilpasser dem om nødvendigt til udviklingen i asyl- og indvandringspolitikken.

BILAG

FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF HANDEL MED MINDREÅRIGE

Medlemsstaterne, som er opmærksomme på de mindreåriges særligt sårbare situation, bør træffe alle foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe handel med og udnyttelse af mindreårige og bør samarbejde herom.

FORANSTALTNINGER TIL FOREBYGGELSE AF ULOVLIG INDREJSE

De foranstaltninger, medlemsstaterne kan træffe for at forhindre ulovlig indrejse af uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, kan omfatte:

- i) samarbejde med kompetente myndigheder og organer, herunder luftfartsselskaberne i udrejselandene, navnlig gennem brug af forbindelsesofficerer
 - ii) overvågning i indrejselufthavnene af fly fra følsomme destinationer
 - iii) konsekvent overholdelse af internationale forpligtelser, herunder luftfartsselskabernes ansvarsbestemmelser, når uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, ankommer uden den nødvendige dokumentation.
-